

Projev ministryně obrany na konferenci **Naše bezpečnost není samozřejmost**

20.6.2023 - | Ministerstvo obrany ČR

Vážený pane premiére (...),

právě v současné době je název této konference aktuálnější než kdy dříve. Rusko se již více než rok snaží zničit nezávislou a svobodnou Ukrajinu. Podobným osudem hrozí také střední Evropě.

Chci zdůraznit, že „Naše bezpečnost není samozřejmost“ charakterizuje i přístup naší vlády, a věřím, že i v naší společnosti tato slova dominantně vítězí a rozumná část naší společnosti si to dobře uvědomuje. Uvědomuje si, jak velký dluh z minulosti máme.

Ukrajina nadále hrdinně odolává. Ukrajinci osvobodili více než polovinu původně okupovaného území a jsou odhodláni v tom pokračovat. Platí za to ale cenu nejvyšší. Ruští agresori páchají stále další válečné zločiny. Proto jsem velice ráda i za to, že příspěvek ČR mohl být také v tom, že jsme na Ukrajinu v rámci naší Vojenské policie vyslali tým do skupiny vyšetřovatelů pod haagským tribunálem.

Nikdy nesmíme zapomínat, že Ukrajina bojuje také za nás a naše bezpečí.

Jsem hrdá, že právě Česká republika, spolu se spojenci a partnery, se postavila k ruské agresi čelem. Byli jsme první, kdo Ukrajině dodal munici, tanky, BVP, vrtulníky, houfnice či raketomety – a naše rozhodnost a rychlost byla vzorem pro ostatní. Nadále patříme k největším poskytovatelům vojenské, humanitární, finanční i další pomoci Ukrajině. Chtěla bych poděkovat příslušníkům Armády ČR, generálu Řehkovi za to, že od prvního okamžiku, kdy nastoupil do funkce NGŠ, provedl revizi toho, co ještě lze na Ukrajinu poslat tak, aby v žádném případě nebyla ohrožena naše vlastní obrana a bezpečnost. S náčelníkem Generálního štábu jsme se nyní dohodli, že seznam, podle něhož postupujeme, budeme ještě revidovat a skutečně to, co můžeme poslat, pošleme.

Obrovský dík patří také všem lidem v České republice, kteří neváhají jakkoliv přispět či obětovat své pohodlí. Myslím, že ČR je jedinou zemí na světě, kde se občané složili na tank Tomáš.

Stejně tak oceňuji, že jsme i my – společenství demokratických zemí – nepodlehli iluzi appeasementu. Ten agresora totiž vždy jen povzbudí k dalším výbojům.

Musíme pokračovat v tom, co jsme už začali: posilovat naši obranu, přát si mír a podporovat Ukrajinu.

Naše země má to štěstí, že se v otázkách bezpečnosti a obrany může spolehnout na své spojence. Členství v NATO, ale i v EU, je pro bezpečnost a obranu České republiky nezbytností.

Zapojení v systému kolektivní obrany nám poskytuje záruky bezpečnosti. Zároveň ale vyžaduje zodpovědnost.

Abychom mohli využívat výhody věrohodné kolektivní obrany a odstrašení, musíme být aktivním, a hlavně spolehlivým spojencem.

To mimo jiné znamená dostatečně přispívat k alianční obraně. Ochota ostatních poskytnout pomoc se

odvívá od ochoty a schopnosti nás samých jít pomoci ostatním. Být černým pasažérem by se nám v krizi mohlo stát osudným.

Hlavní linie společné obrany proti ruskému imperialismu je na východním křídle NATO. Česká republika se na obraně aktivně podílí. Naši vojáci již působí v Litvě a Lotyšsku. Velíme bojovému uskupení na Slovensku.

A intenzivně se připravujeme na to, abychom v případě potřeby dokázali přispěchat na pomoc napadeným spojencům, případně se sami bránit.

Česká republika má nadále odpovědnost za obranu vlastního území.

Nikdy nesmíme podlehnout dojmu falešného bezpečí, že nejsme na vnějších hranicích NATO. Vzdušný, raketový či kybernetický útok, nebo nasazení speciálních sil protivníka, dokáží takovou vzdálenost velice snadno překonat.

Zajišťování naší obrany, a to i v rámci kolektivního systému, v první řadě vyžaduje, abychom si vše poctivě odpracovali u nás doma.

Vzhledem k naší poloze je zřejmé, že musíme být schopni v případě krize plnit také roli tranzitní a hostitelské země, což vyžaduje důslednou přípravu, zejména v podobě organizačního plánování a budování tolik potřebné infrastruktury.

Úkoly, které před námi stojí, nejsou snadné a vyžadují hodně práce, hodně zdrojů a asi i hodně nervů. Klíčovými elementy jsou zejména lidé, finance a moderní technika.

Lidé starající se o zajišťování naší bezpečnosti a obrany musí být kompetentní, motivovaní a musí jich být i dostatečný počet.

Jak nám také ukazuje válka na Ukrajině, obrana a bezpečnost jsou skutečně celospolečenským úkolem. V brzké době chci předložit vládě novou Obrannou strategii ČR, která vychází z Bezpečnostní tak, jak o ní hovořil ministr Lipavský. Pokud v ní považuji jednu věc za skutečně klíčovou, je to právě důraz, který klade na široké zapojení celé společnosti. Bez toho není obrana možná – a teď nehovořím pouze o příslušnících AČR, AZ, dobrovolných předurčencích, ale hovořím celkově o naší společnosti.

Tato konference je velmi blízce spjata s otázkou finančního zajištění obrany. V roce 2014 zde byl deklarován závazek dosáhnout úrovně 1,4 % HDP do roku 2020.

To bylo bohužel nedostatečné a mým cílem bylo prakticky od prvního dne mého nástupu na resort obrany zajistit pro obranu alespoň 2 % HDP a stabilní financování velkých modernizačních projektů.

Stanovila jsem si to společně s vládou Petra Fialy jako svou nejvyšší prioritu. A věřte mi, že mě velice těší, že tuto prioritu formou schválení zákona o financování obrany podpořil Parlament ČR i prezident a já jsem mohla minulý čtvrtek a pátek na zasedání NATO v Bruselu konečně říct, že ČR jde v roce 2024 na rozpočet na obranu ve výši 2 % HDP. Všichni víme, že nás čeká klíčový summit ve Vilniusu a také opakovaně i na ministeriádě ministrů při NATO opakovaně zaznělo, že 2 % HDP jsou minimem nikoliv maximem a víme o zemích, které již v tuto chvíli jdou na procenta 4 či na 5procentní hranici.

Snažíme se být úspěšní i v modernizaci armády, která se po letech přešlapování na místě konečně rozbíhá na plné obrátky, byť to někdy bolí.

Ani ne před měsícem vláda schválila zásadní nákup 246 bojových vozidel pěchoty CV90. Na něm se bude významně (minimálně 40 %) podílet i český průmysl.

Do České republiky už dorazily první tanky Leopard 2 a v průběhu července očekáváme také první bitevní vrtulníky Viper. Část této techniky jsem zajistila jako dary od našich spojenců. Jde současně o hmatatelné vyjádření toho, že i spojenci vysoce oceňují naši podporu Ukrajině.

Armáda také převzala první obrněné vozidlo Titus, do konce roku budou konečně zavedeny do výzbroje nové radary MADR, budou dodány nové samohybné houfnice Caesar. Další významné projekty jsou v běhu.

Nic z toho bychom ale nedokázali, kdybychom byli odkázáni sami na sebe. Proto aktivně budujeme a rozvíjíme vztahy s našimi spojenci a partnery.

23. května jsem s americkým ministrem obrany Austinem podepsala dohodu o spolupráci v oblasti obrany mezi ČR a USA, která dokazuje vysokou úroveň vztahů s naším nejdůležitějším spojencem a umožní intenzivnější praktickou spolupráci mezi českými a americkými ozbrojenými silami. Tato dohoda není zdaleka jenom technikálií, ale významným krokem k posílení naší obranyschopnosti. Je rovněž deklarací, kam politicky patříme. Nestydím se to zde říct: Je deklarací toho, kdo jsou naši přátelé a s kým si určujeme, že chceme v budoucnu spolupracovat. Tak to prostě je a může se to někomu nelíbit.

Výrazem vzájemného přátelství a uznání za pomoc Ukrajině je také americký dar České republice ve výši 6,6 miliardy korun z programu Zahraničního vojenského financování, kterého si velmi ceníme a který použijeme k dalšímu posilování naší obranyschopnosti a modernizaci naší armády.

Je mi jasné, že Rusko a osoby s ním spojené budou i nadále naše partnerství s USA rozkládat, že budou dohodu DCA napadat. Jsem člověk, který se snadno nevzdává a jsem připravená ratifikační proces dotáhnout do konce tak, aby skončil v řádech několika týdnů, protože jsme skutečně 24. zemí, která tuto dohodu bude mít a tato dohoda nemění nic na článku 43 Ústavy ČR, kde o pobytu jakýchkoliv vojsk rozhoduje pouze a jen Parlament ČR.

Dohoda je jasným vzkazem: uděláme všechno proto, abychom se už nikdy nestali ruskou kolonií. Jestli chtěl prezident Putin svou agresí proti Ukrajině něco dokázat, tak se stal tím nejlepším náborářem dalších zemí do NATO a vlastně i „urychlovačem“ modernizace našich armád. To si myslím bude memento z této války, až skončí. A to, že si všichni přejeme, aby skončila co nejdřív vítězstvím Ukrajiny, je fakt, který zde nemusím zvlášť zdůrazňovat.

Na závěr mi ještě dovoluji ještě říci následující:

Zajišťování obrany je nikdy nekončící úkol. Nejen, že musíme společně s našimi spojenci rychle reagovat na špatnou bezpečnostní situaci způsobenou ruskou agresí. Zároveň ale musíme napravit všechny nedostatky způsobené zanedbáváním obrany v uplynulých desetiletích. Je to úkol nás všech, celé společnosti, nejen Ministerstva obrany.

Ale pokud si zachováme naše odhodlání a budeme neustále pracovat na posilování naší obranyschopnosti, Česká republika bude připravena a zůstane i nadále bezpečnou.

Děkuji vám za pozornost.

<https://mocr.army.cz/informacni-servis/zpravodajstvi/projev-ministryne-obrany-na-konferenci-nase-bezpecnost-neni-samozrejmost-244821>